

В кронах, у корінні, хоче хтось чи ні,
Жити Україні у будучині.

Олесь Лупій

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська БУДУЩА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 15-16 (14118-14119), з БЕРЕЗНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

Змінюємося ми, змінюється і Країна

З життя волонтерської групи «ЧАС ЗМІН»

● **ВІЙНА**
Дивно...
Війна не стала несподіванкою. Навіть не тому, що для волонтерської групи «ЧАС ЗМІН» вона почалася ще в 2014 році. Для багатьох із нас

спорядження, обвіси на зброю, обмундирування. Хіба порівнюються з ними ті російські «чмобіки»?

● **НЕНАВИСТЬ**

Вона гаряча, як кров кожного вбитого росіянами українця. Крім доставки військових і гуманітарних вантажів, наша волонтерська група фіксує злочини росіян. Здавалося б, що після прочитання Тараса Шевченка, Івана Багряного, Василя Барки, Василя Шкляра вже не можна здивуватися чи жахнутися... Але до цього не можна звикнути. Не можна звикнути до того, як росіяни із видимим задоволенням вбивають українців, руйнують наші міста та села. В Бучі, Ірпені, Бородянці, Харкові, Ізюмі, Бахмуті, Дніпрі ледь стримуєшся, коли давкий клубок підходить до горла. І тоді серце робиться крижане від ненависті. Маємо змінитися, якщо хочемо бути. Не можна толерувати ворога. Свобода дається нам Голодоморами, репресіями і війною. Невже знову українці вмиваються кров'ю і брататимуться з ворогом? «Я своїм знайомим кажу, що країна зміниться на краще, коли відійде наше покоління, – Олександр Говорун майстерно спрямовує пікапа з квадрокоптерами, оптикою та іншими необхідними речами між розквашеними коляями. Росіяни

перші дзвоників тривожно тельнюкали від подій на острові Тузла. А коли до влади прийшов Янукович, то її невідворотність стала зрозумілою. Наприкінці січня 2022 року ми сиділи з панамі полковниками в покинутому особняку біля зруйнованого селища Піски і довго говорили. «Ударні угруповання росіян зможуть зайти на 100–150 кілометрів углиб нашої території, поки ЗСУ не зупинять їх і почнуть вимотувати їх під час оборонних боїв із послідовним переходом до контратакуючих дій», – говорив наш земляк, полковник П. Так і сталося. Єдине, що не прогнозувалося, – легкого виходу на трасу «Київ-Чоп»...

● **СТРАХ**

Страх був. Особливо тоді, коли російські групи прорвалися на Оболонь та до метро «Берестейська». Наш волонтерський колектив уже був розпорошений. Жінки евакуювали дітей або ж допомагали чоловікам. Чоловіки з «ЧАСу ЗМІН» – хтось у війську, хтось у теробороні, а інші вже переривали навколишні крамниці та склади в пошуках необхідних для сил оборони речей. Не вистачало всього: генераторів, бронезилетів, води, одноразового посуду, радіостанцій, квадрокоптерів, автомобілів. Все це намагалися роздобути якнайшвидше і привезти в підрозділи. На перепускному пункті «Ягодин», коли забирали забиту оптикою, захистом, амуніцією автівку і дивилися на те, як перетинають кордон вихованці інтернату для хворих на ДЦП, відчули чи не найбільший страх і жах. Що не всі змогли уникнути окупації. Що саме в ці хвилини росіяни відбирають чиєсь життя просто так. Заради втіхи. Бо вони відчули себе справжніми орками.

● **ШЛЯХИ**

Тисячі кілометрів намотано на колеса волонтерських авто. Колись добре вивчили дороги Сходу, а тепер Захід, Північ, Південь проїжджаємо без мапи. Більше десятка автомобілів залишено мужнім вояком Збройних сил. Бронезилети і шоломи берегли їхні життя. Тепловізори, далекоміри, оптичні приціли, квадрокоптери допомагають нищити ворога і звільняти Україну. Для нас немає «своїх» бригад чи батальйонів. Всі підрозділи – то армія України. Ми зустрічали на своєму шляху в бойових бригадах відомих акторів та письменників, політиків та бізнесменів, токарів та професійних військових. Кожен із них – герой. А волонтери – помічники. Наші клопоти – просто дрібнота в порівнянні зі смертельною небезпекою на полі бою. «Дивися, які хлопці! Справжні красені! – в захваті говорить волонтер Микола Горенюк на заправці «ОККО» в Костянтинівці. – Бачиш, кожен купив собі

втікали звідси дві години тому. Ще горять БТР та САУ. – Он, дивися, дядьки стоять біля підбитого танка. Хочуть його розкрутити, а не знають з чого почати». Я не завжди можу погодитися з Олександром, проте його спокій мені додає сил. Через 6 годин не зовсім адекватний патруль ЗСУ запідозрив нас, як шпигунів, і погрозуватиме зброєю. Але й це не змінить настрою. Ми ненавидимо лише росіян.

● **ЖИТТЯ**

На звільнених територіях знову буває життя. Звичайнісінькі побутові радощі набувають святкового сенсу. Ми дивимося на картини руйнації й говоримо між собою про те, як багато потрібно буде зусиль, щоб відновити країну. Звісно, що після перемоги. Наша група впевнена, що майже всі ми ще навоюємося. І наше перебування не в лавах сил опору тимчасове. Боротьба буде важкою. Чому ж просто неможливо видалити з телефона номер загиблого друга?.. А поки... «То давай вже їхати, – «підштовхує» в телефонній розмові Дмитро Купріянов, – бажано, де гарячіше. Моя машина готова до виїзду». Розмова відбувається на другий день після того, як між Костянтинівкою і Бахмутом ми стали свідками артилерійської нічної дуелі.

● **ЛЮБОВ**

«На чужині життя зовсім не мед, – ділиться враженнями Тетяна Виговська, поки ми готуємося до презентації моєї книги «Казка про козака Степана». – Багато людей хочуть повернутися додому після війни. А поки приносять їжу, теплі речі, ліки для наших вояків. Тобі доведеться забрати багато коробок. Наша читальня стала справжнім волонтерським центром».

Минуло кілька днів після презентації. Я дивлюся на свого майже п'ятнадцятирічного сина, який сидить зі смартфоном у руках на правому сидінні мінівена. Він, ніби герой роману Жюль Верна, прокладає шлях дорогами Нідерландів і Німеччини. Через сім годин я висаджу його, а сам попрямую в Україну. Я безмежно щасливий, що він у команді волонтерів. Ми не перестали любити людей. І кожному з нас ця любов додає сил. І я щиро люблю команду волонтерів «ЧАСу ЗМІН», Білу Церкву і Україну.

Костянтин КЛИМЧУК,
координатор волонтерської групи «ЧАС ЗМІН»

Був вірним присязі до кінця

Білоцерківська громада вкотре зазнала важкої втрати: у визвольній війні загинув наш земляк, старший солдат **Анатолій Юрійович КОРЖОВ**, якому цьогоріч виповнилося б тільки 30... Воював у гранатометному відділенні взводу вогневої підтримки десантно-штурмової роти військової частини А 1910. Анатолій Коржов, вірний військовій присязі, виявивши стійкість і мужність під час виконання бойового завдання поблизу Довгенького Харківської області, загинув 14 червня 2022 року внаслідок ворожого обстрілу.

Поховали воїна на Алеї Слави.

Схиляємо голови перед подвигом полеглого захисника. Висловлюємо співчуття його рідним, близьким, друзям і побратимам.

Відав життя за Україну

Сорок один рік виповнилося б 10 березня **Роману Вікторовичу ШЕВЧЕНКОВИ**, нашому землякові, який загинув на війні. Бойовий медик взводу 7 механізованої роти 3 механізованого батальйону військової частини А 2167, призваний у червні 2022 року на військову службу по мобілізації, він помер у Київській міській лікарні №1 від ускладнень після отриманих 9 лютого поранень під час ворожого мінометного обстрілу позицій підрозділу з напрямку Єгорівки.

Поховали захисника на Алеї Слави.

**ВІЧНА СЛАВА ПОЛЕГЛИМ ВОЇНАМ,
ВІЧНА СЛАВА ПОДВИГУ НАШИХ ГЕРОЇВ!**

Зробив усе можливе

Міський голова Геннадій Дикий вручив подяку представникові Білоцерківського ДФТГ Олександрю Дмитрієву за активну громадянську позицію, високу патріотичну свідомість, допомогу, небайдужість, мужність і вміння правильно діяти в надзвичайній ситуації.

Олександр здійснив героїчний вчинок: побачивши, як тоне людина, не розгубився й, ризикуючи власним здоров'ям та життям, робив усе можливе, аби врятувати життя рибалці, який провалився під лід. Олександр Дмитрієв тримав чоловіка, що тонув, доки не прибули рятівники. На жаль, повідомляє пресслужба міської ради, через переохолодження рибалка помер.

Біла Церква й Брауншвейг тепер побратими

Під час свого пленарного засідання міська рада затвердила Угоду про партнерство солідарності між містами Брауншвейг (Федеративна Республіка Німеччина) й Біла Церква. Її укладення викликане загарбницькою війною росії проти України.

У документі йдеться про те, що громада Брауншвейга солідарна з громадянами нашого міста, а також з усіма людьми, які через розв'язану росією війну були вимушені покинути Батьківщину і знайшли прихисток у Білій Церкві й Брауншвейгу.

Партнерство полягатиме, насамперед, у підтримці нашого міста Брауншвейгом у формі гуманітарної допомоги. Планується спільна участь й у міжнародних заходах і програмах міст, а також ініціативах Європейського Союзу.

Міський голова наголосив, що Біла Церква вже отримала суттєву допомогу від Брауншвейга. Нещодавно до нас прибуло 6 вантажівок із медпрепаратами, теплими речами та меблями. Німецьке місто вже розглядає передачу нам бувших у використанні, проте сучасних, комфортабельних, низькопідлогових автобусів.

Угодою також передбачається, що по завершенню актуальної кризи обидва міста посилюватимуть відносини, зокрема, у сферах економіки, науки, освіти і культури, обмінюватимуться знаннями й досвідом, сприяючи позитивному розвитку обох міст.

Білоцерківські добровольці діляться досвідом

Дізнавшись про успішний досвід функціонування добровольчого формування на території Білоцерківської громади (ДФТГ), представники одного з таких формувань Дніпропетровщини відвідали Білу Церкву, щоб перейняти його напрацювання, повідомляють офіційні джерела.

Гості були приємно вражені рівнем підготовки добровольців та тим, як місцева влада сприяє розвитку добровольчого руху в громаді. Під час зустрічі заступник міського голови Юрій Савчук та командир Білоцерківського ДФТГ Іван Шуляківський ознайомили гостей із досвідом формування та комплектування добровольчих формувань на території Білоцерківської громади. Ішлося, зокрема, про перелік завдань, до виконання яких залучаються наші добровольці, співпрацю з правоохоронними органами, місцевою владою, забезпечення матеріальними засобами тощо.

Також обговорили програму національного спротиву Білоцерківської міської територіальної громади, яку було ухвалено у 2022 році. Нею передбачені кошти з місцевого бюджету на забезпечення й добровольчих формувань територіальної громади.

Особливу увагу звернули на методику підготовки особового складу – проведення теоретичних та практичних занять. Як зазначив Іван Шуляківський, тренування бійців ДФТГ включає не тільки бойову підготовку та практичні тренування з надання першої допомоги в умовах бойових дій. Воно також передбачає навчання з допомоги мирному населенню, протидії диверсійним групам, відновлення мирного життя на деокупованих територіях та ін.

«Високий рівень підготовки добровольців і здобуті навички сприятимуть створенню професійного резерву для Збройних сил України та допоможуть знищити ворога на нашій землі. Міська влада сприятиме цьому всіма силами», – підсумував заступник міського голови Юрій Савчук.

У свою чергу, гості ознайомилися з діяльністю добровольчих формувань на території їхньої громади.

Місто

Днями депутати міської ради ухвалили ряд важливих рішень, які забезпечуватимуть функціонування громади, зокрема, внесли зміни у низку чинних програм, пишуть в офіційних джерелах.

Гроші на автобуси, зарплати, ремонти...

ТАК, ВИРІШЕНО СТВОРИТИ МАТЕРІАЛЬНИЙ РЕЗЕРВ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ Й ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ НА ТЕРИТОРІЇ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ; ВНЕСЕНО ЗМІНИ ДО ПРОГРАМИ НАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ДОПОМОГИ ВІЙСЬКОВИМ ЧАСТИНАМ ТА ОРГАНАМ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ Й ДО ПРОГРАМИ СПРИЯННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ, ЯКІ РОЗТАШОВАНІ НА ТЕРИТОРІЇ НАШОЇ ГРОМАДИ.

Важливими з огляду на очікувані результати стали зміни до Програми розвитку автомобільного транспорту Білоцерківської міської територіальної громади на 2021–2025 роки. Її коригування, запевняють компетентні особи, проводиться з метою підвищення рівня якості надання послуг з перевезення пасажирів та забезпечення сталого функціонування і подальшого розвитку пасажирського транспорту.

Як зауважив заступник міського голови Олександр Поляруш, у громаді функціонує тільки одне комунальне транспортне підприємство – Тролейбусне управління. Наявний у нього електротранспорт не мав можливості працювати під час відключень електроенергії. Крім того, під час надзвичайних ситуацій була і може залишатися необхідність залучення автобусів для евакуації населення та перевезення військовослужбовців. Для цього громада залучала приватних перевізників. Відтепер має на меті розширити та оновити парк КП БМР «Тролейбусне управління» шляхом придбання бувших у використанні транспортних засобів із двигунами екологічного стандарту не нижче «Євро 5» та пристосованих до потреб пасажирів з обмеженими фізичними можливостями (автобусів, електробусів та ін.). Аби мати можливість придбати 30 таких автобусів, і були внесені зміни до Програми. Крім того, використання автобусів дасть можливість підприємству зменшити дотації з бюджету та стати самоокупним. Передбачається, що на придбання цих транспортних засобів потрібно 30 мільйонів гривень.

Депутати внесли також зміни до Програми розвитку культури, мистецтва, духовності та туризму. Йдеться про її поповнення пунктом, який допоможе створити сприятливі умови для успішного функціонування та розвитку КП БМР «Білоцерківський міський Будинок органної та камерної музики». Зокрема, передбачати-

муться видатки на зарплату працівникам закладу й оплату комунальних послуг та енергоносіїв.

Додано ще один пункт і до Програми охорони довкілля в Білоцерківській міській територіальній громаді. Він стосується заходів зі збирання, перевезення та утилізації відпрацьованих ламп розжарювання. На їхнє виконання необхідні кошти в сумі 200 тисяч гривень.

Крім того, сесія затвердила Програму надання безповоротної фінансової підтримки КП Білоцерківської міської ради «Підприємство готельного господарства» на 2023 рік. Документ передбачає проведення у його будівлі поточного ремонту системи пожежної сигналізації, окремих приміщень із заміною вікон, дверей, балконних блоків на енергозберігаючі; покрівлі з метою усунення затікань дощових і талих вод; мереж водопостачання й опалення тощо та придбання матеріалів для облаштування місць тимчасового перебування внутрішньо переміщених (евакуйованих) осіб. Іншим рішенням на ці потреби надано безповоротну фінансову підтримку Підприємству готельного господарства в розмірі 5 млн грн.

Із сесійної зали

Добре, коли кошти є...

Першим бюджетним питанням, яке було розглянуте міською радою під час сесії, стало затвердження звіту про виконання бюджету громади за 2022 рік.

Наступним стало рішення депутатів передати з бюджету Білоцерківської міської територіальної громади до обласного бюджету 3 мільйони гривень на поточний рік. Цю субвен-

цію спрямують на надання фінансової допомоги комунальному підприємству Київської обласної ради «Київський академічний драматичний театр імені П.К. Саксаганського».

Ще одним рішенням передано 1 мільйон до бюджету Білоцерківського району у вигляді субвенції на забезпечення окремих

видатків районної ради, спрямованих на виконання її повноважень.

Крім того, було внесено зміни до кошторису територіальної громади на 2023 рік. Так, збільшено планові призначення по доходах і видатках. Зокрема, за рахунок субвенції з державного бюджету на надання підтримки особам з особливими освітніми потребами в сумі 2 млн 140,3 тис. грн.

Обсяг видатків загального фонду збільшено за рахунок залишку його ж коштів на 514,7 мільйона гривень.

По спеціальному фонду планові призначення збільшено на 11,3 мільйона.

«Сльоза пекучої пам'яті»

(Продовження. Початок у газеті від 10, 17 лютого.)

Ми пропонуємо вашій увазі спогади білоцерківців, котрим пощастило залишитися живими після страшного Голодомору, того геноциду проти українців, який чинила совєцька влада у тридцятих роках минулого століття. Збірка «Сльоза пекучої пам'яті», де надруковані ці важкі спомини, стала додатком до Київського обласного тому Національної книги пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років.

Литвин Ганна Павлівна, 1923 р. н., жителька м. Біла Церква (запис 1990 р. Володимира Іванцівна, письменника):

– Дідусь мій, Макар Андрійович Собченко, був міцним господарем. Мав землі 13 десятин та волів пару. А батько, як усі, три десятини мав. А проте обох у 1930-х розкуркулили. Пам'ятаю, як забрали у нас хату, трюмо не віддавали. А мені чогось так було, вчепилася в нього. То голова Александров заступився: «Оддай дівчині дзеркало...» А як мав дід померти, воно ні з того ні з сього само по собі на друзки розлетілося. Помер дід від серця, коли сказали, що висилатимуть. А батька мого таки повезли в Архангельську область залізницею будувати. Там і помер у деревні Нянь: просив посилку, а ми самі пухлі лежали.

Аж нагодився забойщик Ельський Сергій Маркович, єврей сам. Та до матері: «Фросько, ти що ж це лежиш?» А вона: «Помираю з голоду...» То він прислав ночви меляси та тридцять фунтів комбікорму. Ми й почали сил набиратися. Потім бруньки рвали і паштет з мелясою робили. А там і жито почало наливатися.

Пам'ятаю, Ригор Волотівський помирав, а двоє комсомольців покладали йому кусник хліба. Він його уже й з'їсти не міг. Помер, а ми той хліб забрали. Малюсенький такий кусочок.

Хто міг, їздив у Білорусію. Білоруси кепкували: «Хохол-мазниця, по чом пшаніца?..» Привезла й моя мама якийсь клунок. Приходять двоє молодиків, Кудрицький та Собченко: «Що є?» Та й тягнуть того мішечка. А ми з братом саме гралися брусом кіла на два, що ножі гострити. Мама ухопила його й замахнулася на драпіжників: «Уб'ю, мені все одно!» А в другій половині хати, де ми жили, школа була. Ускочили на той галас учителька, діти. Отямилися, видно, хлопці, утекли.

У дядька Павла Сайченка восьмеро дітей було. Одного дня мені учителька й каже: «Зайди до них, спи-тай, чого Маруся не йде до школи». Я й пішла. А батько уже поклав чотирьох своїх діток мертвих за дверима, а Андрій лежить у хаті біля порога. Я й питаю: «Ти, Марусю, підеш у школу?» «Ні, Ганю, я вже не дійду, – одказує вона». За кілька днів і померла.

Усіх вісьмох виніс із хати дядько Павло, а сам подався у радгосп і там врятувався. А жінку на печі зоставив. Люди зняли її з печі, та пізно було. Могла іще й врятуватися, бо жито вже було. Та з печі не могла злізти. А Павло потім десь на Далекий Схід виїхав.

У четвертому класі гарний хлопчина був Саша Юрківський. Батьки його заможніші були. Кльоцковський заманив його, мовляв, ковзани на продаж є. Той і пішов купити, а батько Кльоцковський убив його і холодець з нього зварив. Мати Сашкова кинулася – залишки знайшли й у мішку в школу привезли.

Конон Бондар зарубав жінку свою Лизавету й повісив на горищі в'ялитися. Та ще й другу жінку в прийоми взяв!

Страшно згадати, як везли покійників. Того нога за саннями волочиться, того голова звисає. Поскладають штабелем, а якесь кволим голосом і просить: «Істи хочу! Дай кусочок хліба!..» Куди там, повезли до кагата.

Локай Антоніна Іванівна 1932 р. н., жителька м. Біла Церква (запис 2008 р. С.І. Линник та І.М. Тупчий, працівників бібліотеки):

– Про голод пам'ятаю з розповіді батьків. Усе виروضене одбирали ті, кого мати називала «галіфетниками», активістами. Коли прийшли по корову, мама дуже просила не забирати, але її відштовхнули, що вона аж у ривчак полетіла. Витягли навіть одягу із скрині.

Люди збирали колоски, картоплю мерзлу та буряки, але за це карали. Доганяли й билю нещадно, навіть до смерті забивали. Батько розказував, що його брата забрали в тюрму: зловили з колосками і дали 5 років.

Влада винна. Батько казав, що це був наказ із Москви. Але ті, що були прислані з міста, були добріші – лише трус робили, а активісти були злі й забирали все до останнього.

Далі буде

Сердечно вітаємо з прекрасним ювілеєм подружнього життя –
ІЗ «ЗОЛОТИМ» ВЕСІЛЛЯМ –

ШТУЛЬ АНАСТАСІЮ ІВАНІВНУ ТА БОРИСА ЛЬВОВИЧА!

Ваш ювілей – не тільки ваше свято,
Радіють ваші рідні й друзі теж,
Хай Бог пошле іще років багато,
Здоров'я, щастя, радості без меж!
Нехай добром наповнюється хата,
Достатком, щирістю і сонячним теплом.
Хай буде вірних друзів в ній багато,
Прихильна доля огорта крилом!

З повагою – сестра Марина з чоловіком
Михайлом, племінниця Надія зі своєю родиною,
кума Ліда, дядько Міша, тьотя Маня,
сестра Оксана та сім'я Московченків

Нас єднає рідне слово – ніжне, чисте, барвінкове

З нагоди Міжнародного дня рідної мови за сприяння управління культури і туризму Білоцерківської міської ради в бібліотеці-філії №1 для дітей відбулася літературно-музична мозаїка «Нас єднає рідне слово – ніжне, чисте, барвінкове». На свято завітали шанувальники рідного слова та української пісні – юні читачі бібліотеки з батьками, вихованці освітнього центру «Диволанд».

Минає рік з початку повномасштабного вторгнення росії в Україну. Багато країн світу за цей час проявили неабияку підтримку нашій державі. Тож на знак вдячності у виконанні читачів бібліотеки Мирослава Прокопенка, учня Білоцерківського ліцею іноземних мов-гімназії №9, Анастасії Педченко, Сабіни Агеевої, Анни Питель, учениць гімназії слов'янських мов-початкової школи №1, Олександра Подзєрея, Андрія Шаранди, здобувачів освіти ДПТНЗ «Білоцерківський професійний ліцей», лунали вірші українських письменників як українською, так і мовами дружніх народів.

У чудовій родині Ведмеденків, яка від

початку повномасштабної війни росії проти України проживає в Білій Церкві, дві рідні мови – українська і кримськотатарська, які вони однаково люблять і шанують. Тож у виконанні сестричок Даміри і Дінари їхніми рідними мовами пролунав вірш Нузета Омера «Мати-земля».

Неабияк потішив глядачів виступ наймолодшої учасниці заходу Аміни Асадової, яка зачитала вірш азербайджанською мовою.

Святковості та гарного настрою додав виступ солістів вокального ансамблю «Дитячі мрії» (керівник – Ольга Гребінь) Білоцерківської школи мистецтв №6 Марії Дудник та Максима Музиченка. В їхньому виконанні пролунали пісні «Ой ти місяцю...» та «Моя країна».

Ансамбль духових інструментів Білоцерківської школи мистецтв №6 класу викладача Яни Гільової (концертмейстер – Олена Тіщенко) подарували можливість насолодитися улюбленими композиціями «Місяць на небі» та «Стефанія».

Завершилася зустріч створенням патріотичних листівок, які будуть передані нашим захисникам.

Щиро раді й вдячні усім учасникам святкової зустрічі! Тримаймося і щобечимо українською!

Тетяна КАЧАНОВА,

завідуюча бібліотекою-філією №1

СКУПОВУЮ:

-Корови(28-30грн),

-Бики(43-45грн),

-Телиці(38-40грн),

-Коні(25-28грн), проблемні та доріз.

096-849-72-59, Вадим.

НАТЯЖНІ СТЕЛИ

Замір безкоштовний

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

✓ Даю уроки гри на фортепіано учням із 1 по 4 класи. Тел.: 068-101-85-21.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел.: 067-425-96-61.

✓ Земельну ділянку 10 соток на Ротку (Біла Церква). Є садок, металевий вагончик, огорожена, поряд колодязь. Тел.: 067-95-440-65.

✓ Земельну ділянку в с. Устимівці, 37 соток, фрукт. сад, 15 хв. від з/д станції. Тел.: 098-270-91-89.

✓ Земельну ділянку 11 соток в с. Томилівці, є ДА, фруктові дерева, вагончик, поруч електролінія, 300 м до зупинки електрички. Тел.: 066-34-31-469.

✓ Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, домкрат (25 т), дизоливу,

запчастини до ЗІЛ-130, драпку, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Газову колонку (нову) вив-ва Італії. Ціна договірна. Тел.: 5-48-31.

✓ "Ходунок" новий, імпортований, зручний у використанні, розкладний, із регуляцією висоти ніжок. Ціна договірна. Тел.: 068-311-89-85.

✓ Алюмінієву тачку, пускозарядний, зарядний 0-25 Ампер, бідон алюмінієвий (40 л), провід мідний (2 мм), пілосос "Шміль", трансформатор 220/110, авто-трансформатор 9 Ампер, конденсатори, склотканину, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

✓ Опорну спинку на ліжку з регулюванням; гідрокостюм для підводного плавання, розм. 48-50; дитячий костюм для айкідо на 6-8 років. Ціни договірні. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Ліжко для лежачого хворого, багатофункціональне, матрац для лежачого хворого з водонепроникним чохлом, висота 15 см, новий, імпортований. Ціна договірна. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Поглинаючі пелюшки 60 x 60, памперси №2, прокладки чоловічі урологічні, вологі серветки, все нове, в упаковці. Ціна договірна. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Електронагрівач на тенах, 300 грн. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Приладдя для риболовлі та підводного полювання. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Мідну болванку діаметром 40 мм, колосники до промислової котельні. Тел.: 050-208-62-89.

✓ Чоботи зимові (45-46 розм.) і осінні (44-45 розм.), шкіряні, нові. Недорого. Тел.: 096-676-34-43.

✓ Чоботи нові, імпортовані, на 36 розмір. Ціна договірна. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Кисневий редуктор. Тел.: 050-182-71-10.

Втрачений військовий квиток, виданий ім'ям Кондратенко Сергію Олександровичу, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

Місцевий депутатський корпус, обтяжений завданнями й довірою виборців, навіть в умовах війни розглядає найширший спектр питань, від яких так чи інакше залежить життєдіяльність громади, окремих підприємств, організації, підприємств, та ухвалює необхідні для того рішення.

Зокрема, під час останньої сесії було встановлено пільгову плату за оренду нежитлового приміщення на 2023 р. клубу ветеранів-любителів велоспорту. Ця організація сплачуватиме символічну одну гривню в рік за користування приміщенням площею 72,1 кв. м.

Визначили депутати пільгову плату за оренду й Міжнародному фонду «Відродження Чорнобиля» (1 грн в рік за користування приміщенням площею 83,4 кв. м).

Подбати про всіх

Було також затверджено перелік платних послуг, які пропонує Територіальний центр надання соціальних послуг ім. Петра Новотні.

Управління освіти і науки надано дозвіл на реалізацію (продаж) невикористаних продуктів харчування для учасників освітнього процесу та таких, які зіпсувалися, втратили придатність тощо. Як зауважив начальник управління Юрій Петрик, рішення щодо продажу невикористаних овочів, закуплених на початку навчального року, але не використаних (через навчання дітей онлайн), необхідне, аби не допустити втрат бюджетних коштів.

Рада ухвалила рішення і про надання безповоротної фінансової підтримки шляхом поповнення статут-

ного капіталу двом комунальним підприємствам. Тролейбусне управління отримає 3 млн 248 тис. гривень, які спрямує на модернізацію тягових підстанцій та реконструкцію ділянки контактної мережі. А Білоцерківтепломережа напереданій 80 млн грн закупить дизельні генератори (50 млн грн) і замінить частину аварійної ділянки магістрального трубопроводу «ТЕЦ-місто» (30 млн грн), аби стабільно пройти опалювальні періоди в умовах воєнного стану та забезпечити безперебійне тепlopостачання населення й об'єктів критичної інфраструктури в разі виникнення надзвичайної ситуації воєнного характеру.

За інф. офіційних джерел

ПОВІДОМЛЕННЯ

Білоцерківська міська рада повідомляє про розміщення на офіційному сайті Білоцерківської міської ради для ознайомлення та вивчення Заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки проекту документа державного планування – «Розроблення детального плану території, обмеженої автошляхом Р-17, територією садової забудови та землями лісогосподарського призначення в межах Білоцерківської міської територіальної громади Київської області (ДК 021:2015 – 71410000-5 Послуги у сфері містобудування)».

Дата початку та строки здійснення процедури – з 03.03.2023 р. по 19.03.2023 р.

Зауваження та пропозиції подаються за адресою: бульв. Олександрійський, 75, приміщення 134, м. Біла Церква, Київська обл., 09117.

Зауваження та пропозиції, подані поза межами визначеного строку, не приймаються та не розглядаються.

Детальніше ознайомитися з повідомленням та змістом заяви можливо на офіційному сайті БМР за посиланням: <https://bc-rada.gov.ua/node/14202>.

Відповідальна особа за прийняття зауважень: начальник Служби містобудівного кадастру Управління містобудування та архітектури Білоцерківської міської ради Тетерук Ірина Миколаївна, тел. (04563) 5-16-02.

Поліомієліт – небезпечне захворювання!

Поліомієліт, або гострий в'ялий параліч, – це інфекційне захворювання, яке спричиняє інвалідність і є небезпечним для життя.

✓ Збудник цієї хвороби – поліовірус з родини пікорнавірусів, який передається крапельним та фекально-оральним шляхами. Основне джерело інфекції – хворі люди і носії. Забруднені цим вірусом об'єкти навколишнього середовища (вода, харчові продукти, предмети побуту, іграшки та інше) можуть стати чинниками передачі збудника. Потрапивши до організму, поліовірус розмножується в клітинах травного тракту і верхніх дихальних шляхах, далі проникає в кров і лімфатичну систему, переноситься в центральну нервову систему, спинний мозок та інші органи.

✓ Інкубаційний період триває від 4 до 35 днів, після чого можуть розвинути такі симптоми: гарячка, головний біль, нудота, біль у животі, а також рухові розлади (біль у кістках та м'язах, навіть до повного знеухомлення). Параліч – найтяжчий симптом, пов'язаний із поліомієлітом, оскільки він може призвести до постійної інвалідності та смерті: 2–10% осіб із паралічем від поліовірусної інфекції помирають, тому

що вірус може вражати дихальні м'язи.

✓ У 70% випадків захворювання має безсимптомний перебіг або проявляється у вигляді легкого катару (нежить, першіння в горлі) чи дизфункцією кишківника (пронос, нудота), але в такому випадку ці люди дуже небезпечні для інших, зі слабшим імунітетом, особливо для невакцинованих та дітей віком до 15 років.

✓ Єдиним ефективним захистом від хвороби є вчасна імунізація. Згідно з Національним календарем профілактичних щеплень, вакцинація здійснюється безкоштовно у 2, 4, 6, 18 місяців та в 6 і 14 років. Якщо з певних причин людина не отримала всі щеплення проти цього захворювання, їх можна здійснити за індивідуальним графіком, складеним сімейним лікарем.

✓ При перших симптомах захворювання необхідно негайно звернутися за кваліфікованою медичною допомогою. Бережіть себе і будьте здорові!

Наталія СВІРГУН, лікар-епідеміолог

Поради дачникам

Що не можна садити під абрикосом

Абрикос – дуже популярне дерево у садівників. Він невибагливий у догляді й дає багато врожаю. Однак абрикос досить "егоїстичний" і погано приймає інші рослини поблизу. Він виснажує ґрунт, через що його сусідям по саду може не вистачити поживних речовин.

ФРУКТОВІ ДЕРЕВА

Абрикос не можна садити біля будь-яких дерев ближче ніж на 5 метрів. Він має дуже широку й розкидисту крону, тому йому потрібно багато вільного простору.

Але навіть в разі дотримання цієї відстані більшість дерев не можна вирощувати біля абрикоса. Він виділяє специфічні

речовини, які можуть загубити інші дерева. Добре по сусідству з абрикосом росте тільки яблуня.

ОВОЧІ

Сусідство абрикоса з будь-якими овочами не бажане. Абрикос споживає багато поживних речовин з ґрунту, і овочам їх буде не вистачити. Також у цього фруктового дерева дуже довгий корінь, який заважає рости овочам. Якщо абрикос росте біля овочевої грядки, його по можливості краще пересадити.

КВІТИ

Через об'ємну крону абрикос відкидає велику тінь. Під ним можуть рости тільки ті квіти, які не вимагають до ґрунту і цвітуть навесні, поки дерево безлисте. Під абрикосом можна

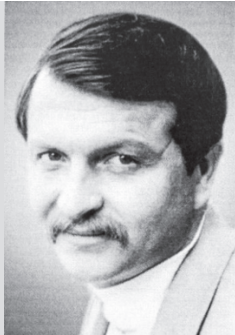

посадити тюльпани, нарциси, підсніжники, крокуси, гіацинти, примулу. Також добре під ним росте газонна трава.

ЯГДНІ ЧАГАРНИКИ

Не можна садити під абрикосом усі сорти малини, смородину, ожину. Ці чагарники навряд чи дадуть хороший урожай поруч з таким сусідом.

ОРАЧ ОЛЕГ ЮХИМОВИЧ
(1940-2005)

Народився в с. Благовіщенка на Запоріжжі в сім'ї вчителів. Закінчив Донецький педінститут. Тривалий час був на журналістській роботі. Працював директором республіканського Будинку літераторів.

Автор поетичних збірок «Подорожник», «Земля на видноколі», «Передчуття», «Долоні», «Написи на снігу», «Свято спілого листа», «Подорож душі» та інших.

Видав кілька збірок для дітей. Лауреат премії ім. В. Сосяки. Цикл пісень на вірші поета написав А. Кульчицький.

Не плач, душе моя, не плач –
уже надії перший промінь,
ласкавлячись, голубить скроні,
й весняний вітер подніпровий,
мов парус, напинає плащ.
Не плач, душе моя, не плач!

Уже ж не вперше бо, не вперше:
біда, як прибутна вода,
відкотиться і стане легше –
спаде, як степова орда.
По тому тільки те й шкода:
чим більш мудрішою стаєш,
тим більш черствішаєш.

Творець першої української опери

16 лютого 1813 року народився український композитор, оперний співак, драматург Семен Степанович Гулак-Артемівський. До 210-річчя відомого українця в бібліотеці сімейного читання відбувся літературно-музичний вечір «Запорожець на чужині». Бібліотекарі ознайомили відвідувачів з цікавими фактами з життя і творчої діяльності ювіляра.

Родина Гулака-Артемівського належить до старовинного козацького роду. Його дід служив генеральним обозним у гетьмана Петра Дорошенка. Семен Степанович від свого предка-козака отримав дар цілителя-характерника і лікував людей, захоплювався живописом, сам непогано малював. Товаришував із Тарасом Шевченком, якому присвятив пісню «Стоїть явір над водою».

Гулак-Артемівський 25 років життя віддав сцені. Розпочав співати спочатку в хорі Софіївського собору, а потім – Михайлівського монастиря.

Гулак-Артемівський – автор першої української опери «Запорожець за Дунаєм», написаної 1861 року. Живучи на чужині, намагався вивести на сцену театру рідні йому образи представників українського народу, їхні побут, культуру та пісні. Опера витримала іспит часом і входить до золотого фонду української класичної музичної спадщини як один з найулюбленіших творів нашого народу.

Учасники заходу були в захопленні від продемонстрованих уривків із театраль-

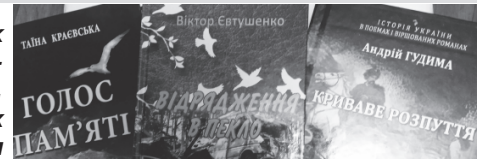
ної вистави та кінофільмів «Запорожець за Дунаєм», відзнятих у різні роки. Завершився ювілейний вечір-присвята спільним виконанням відомої пісні «Ой на горі та жінці жнуть», яку написав Семен Гулак-Артемівський.

Катерина ВОЛИНЕЦЬ,
завідувачка бібліотеки сімейного читання

Минуло вже два місяці 2023 року. Непростих, сповнених трагічних новин і подій. Та українці – унікальна нація. Навіть у найстрашніші дні, коли новини перехоплювали всю увагу, знаходили для себе позитив. У ці непрості воєнні часи багатьом із них допомагали книги, які надихали та вселяли віру в Перемогу. «У нас іде війна. При чому тут книги та читання?» – запитаєте ви. Але

Читання під час війни

видів арттерапії, використовували ще в Давній Греції. Зокрема, Піфагор зазначав, що книги мають таку ж лікувальну і заспокійливу силу, як трави та музика. А скільки вимушених переселенців ділилися спогадами про те, як читання в бомбосховищах, в укриттях під час повітряних тривогу було чудовим способом схватись від реальності, відволіктися, «не зійти з розуму»...

Війна. Розбомблені міста і села, знищені підприємства, спалені бібліотеки... Та книги, як сонячний промінь надії, знаходили шлях до читача. У найлютіший, найчорніший 2022 рік вийшли у світ і книги наших відомих письменників-краян.

Андрій Гудима – відомий письменник (поет, прозаїк, публіцист), відомий не лише в Україні. Він один з небагатьох, хто пише про історію України в поемах і віршованих романах. Нам відомі його «Северин Наливайко», «Устим Кармелюк», «Третє пришествя», «Іван Богун»... І от побачила світ нова книга – «Криваве розпуття». Це болісна розповідь про часи руйнації Гетьманщини по смерті гетьмана України Богдана Хмельницького. Наступником його, Івану Виговському, Юрію Хмельницькому, Павлові Тетері, Іванові Брюховецькому, Петрові Дорошенку, довелося діяти у найскладніших, найтрагічніших як для України, так і для них самих історичних умовах. «Чи Україні додалося честі, / Звідтоді, як припхались москалі?..». Україна не пробачила своїм нерозумним гетьманам, що «...довели Україну до руїни. / Та не спішім нещасних проклясти. / Вони – сини епохи й України. Прости їх, Отче. Нас також прости». Книга неперевершена, її можна «розібрати» на цитати.

В пам'ять про Володимира Іванціву письменниця, «просвітянка», журналістка

Таїна Краєвська присвятила свою книгу «Голос пам'яті». Її тематика пов'язана і з минулим, і з нашим сьогоденням та майбутнім. Вона включає роздуми про українські традиції, кохання і розлуку, про жахи війни і боротьби за незалежність нашої Батьківщини, за перемогу Світла над темрявою зла.

Про книгу «Відраження у пекло» Віктора Євтушенка – відомого поета-гумориста, автора шістнадцяти збірок гумору та сатири, прозових книг, можна сказати, що вона була написана «по гарячих слідах». Чому? В книзі розповідається про один день чергування бригади екстреної медичної допомоги під час російського вторгнення в Україну 2022 року. Дія відбувається в найгарячіший період окупації в Бородянці, що на Київщині. Бригада «екстренки», очолювана автором книги, замість евакуації біженців із захоплених територій, сама потрапила в лапи російських спецназівців. На повернення колег чекали всі, тільки перегодом стали усвідомлювати, що могло статися. Та це була не остання поїздка...

Чи знайдете ви час для читання у цей непростий час? Спробуйте... І нехай вам буде добре, а кожна прочитана книга стане терапевтичною.

Ганна НАГОРНА,
завідуюча бібліотекою гімназії №5

Вона сиділа за столиком у затишній кав'ярні. Любила сюди приходити після роботи. Тут готують смачний чай з обліпихи. А яке розмаїття тістечок! І ніколи не буває гамірно.

Він сидів за сусіднім столиком. Допивав уже друге горнятко кави. Їхні погляди мимохіть зустрілися...

Дарина вийшла з кав'ярні. Незнайомець також.

- Тут смачна кавка, – мовив він.
- І чай, – сказала вона.
- Я вас тут не вперше бачу. Одну...
- Що більше років,

то менше друзів, – жартувала.

...У Дарини колись було багато друзів. Заможне життя. Коханий чоловік. А потім усе сталося за жанрами класики: на благовірного поклала око молоденька секретарка. Любомир, чоловік, Дарині у своєму любовному гриху не зізнавався. Друзі знали, але також мовчали. Те дівчисько само все розповіло. Перестріло Дарину на вулиці і зухвало кинуло:

- Я кохаю вашого чоловіка. І ви мусите відпустити його.
- Відпустити куди? – здивовано запитала.
- Як куди?! До мене.
- Мабуть, дівчино, ви мене з кимось сплутали. Мій чоловік ніколи...
- А ви його запитайте, – мовила виключно. – До речі, мене Іванною звуть. А вашого чоловіка – Любчик.

І поцакала на височених підборах геть. Увечері Дарина запитала в Любомира:

- Хто така Іванна?
- Моя нова секретарка. Забув сказати тобі. Маргарита розраховувалася. А що таке?
- Нині розмовляла з нею. Точніше, вона зі мною. Все розказала про вас...
- Я ж просив...
- То це правда? І давно ти з нею?..
- Це... подруга Маргарити. Якщо ти вже знаєш про наші стосунки, то можемо поговорити... Словом, нам потрібно розлучитися й поділити квартиру. Щодо бізнесу, він записаний не на мене. Але якісь гроші я тобі дам.
- Коли ж ти встиг? Щодо квартири, я хотіла б залишитися тут. Та й донька наша...
- Катя вже не маленька. Студентка. Вона не проти моїх нових стосунків. І не проти жити зі мною або окремо. Катя звикла отримувати все, що попросить. Ти їй не зможеш

цього дати. Твоя зарплата не дозволить. До того ж, у неї гарні стосунки з Іванною.

Донька виправдовувалась, мовляв, усе знала, але чекала, коли заведе розмову батько. А щодо того, де і з ким хоче жити, – це її свідомий, дорослий вибір.

Після цих розмов Дарина захворіла. Через нерви, стрес.

Любомир тим часом зі знайомим рієлтором підшукував для неї квартиру. Та, що з ремонтом і розташована на середньому поверсі, була трохи далеко від центру. Але плюс у тому, що поблизу парк, два супермаркети й багато

за кордоном. Дітей у них не було. Точніше, був син... неживим народився. Дружина більше не могла завагітніти. Вони віддалилися одне від одного. І все... Каже, що розлучилися мирно. Дотепер надсилають одне одному вітання з днем народження та святами.

...Святослав запрошував Дарину на побачення. У недалекому подорожі. Але ніколи не зізнавався їй у коханні. Між ними не було інтиму. Стосунки були дружніми.

...Війна налякала Регіну Всеволодівну. Хвилювалася за рідних, які залишилися в столиці. А невдовзі пішов на фронт внук. Її Ромчик, Романко. Її розумний, інтелігентний хлопчик.

– Даринко, у мене тільки один внук. Він вільно володіє англійською. У нього гарна робота. Він не встиг одружитися... Дарині було незатишно, наче щось муляло в душі. Зате телефонував Святослав. Запитав, чи можуть зустрітись. Обійняв Дарину. Сказав, що йде на фронт. Не зізнавалися одне одному в коханні. За них говорили серця. Він знав – вона чекатиме. І вона знала, що буде чекати його.

...Регіна Всеволодівна

постукала у двері.

- Мій Ромчик телефонував. Живий-здоровий, дякувати Богу.
- Святослав також дається чути.
- Вони повернуться, наші хлопчики повернуться, – ледве стримуючи сльози, мовила Регіна Всеволодівна.

Дарина обняла приятельку. В будинку навпроти ледве проглядалися поодинокі, освітлені свічками чи ліхтариками, квадратичні вікон. Регіна Всеволодівна граційно розливала у горнятка чай. Бідкалася, що її Ромчик п'є лише каву.

- А вашому джентльмену, Даринко, що смакує?
- Кава.
- От, коли наші хлопчики повернуться, будемо їх привчати пити чай. Для здоров'я ліпше. А знаєте, Даринко, цей найпій став популярним в Англії кілька століть тому завдяки португальській принцесі. Коли вона вийшла заміж за короля, привезла чай разом зі своїм приданим. А коли я була в Лондоні... За весь день Дарина вперше усміхнулася...

Ольга ЧОРНА

Обліпиховий чай із присмаком смутку

маленьких магазинів.

Дарина розлучилася з Любомиром і з багатьма друзями. Яка їм з неї тепер користь?

Донька навідувалася зрідка, коли щось потрібно.

Дарина заприятелювала із сусідкою-пенсіонеркою з нижнього поверху. Регіна Всеволодівна була вдовою. Син із сім'єю жив у столиці. Працював на високій посаді. Кликнув до себе. Відмовлялась. Тут похований її коханий чоловік. Тут минуло життя... Раніше Регіна Всеволодівна викладала англійську. Вона також скидалася на жительку Туманного Альбіону. Вишукано одягалася. Любила капелюшки. І свого мініатюрного песика Арчі.

Син привозив матері різні ласощі. Сусідка кликала Дарину на горнятко чаю. А щоб молодша приятелька менше сумувала, взялася навчати її англійської.

- Ще б вам закохатися, Даринко, – радила Регіна Всеволодівна. – Кохання ранить, але й лікує. Якби ви знали, як я любила свого чоловіка! Ми завжди були романтиками. Ах... Вам щойно сорок п'ять. Ви ще такі молоді...
- ...Незнайомець відрекомендувався Святославом. Облюбував цю кав'ярню, бо тут усе смачне й офіс неподалік. У Святослава – бюро перекладів і ще деякий дрібний бізнес.
- Можна вас при нагоді запросити на каву? – запитав.
- На чай. Я люблю обліпиховий чай.
- Регіна Всеволодівна помітила, що Дарина змінилася.
- Ви закохалися! – радісно вигукнула. – Хто цей джентльмен?
- Про кохання говорити рано. А джентльмен має власну справу. Бізнесмен.
- Який його сімейний стан?
- Без стану. З дружиною розлучився давно. Вона живе

Сайт Shoptik UA	П'ятниця, 3.03 ніч +1 день +4	Субота, 4.03 ніч 0 день +4	Неділя, 5.03 ніч -1 день +1	Понеділок, 6.03 ніч -2 день +2	Вівторок, 7.03 ніч -3 день +2	Середа, 8.03 ніч -4 день +1	Четвер, 9.03 ніч -3 день +1

Варто тільки повірити, що ви можете, і ви вже на півдорозі до цілі. (Т. Рузвельт)

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.